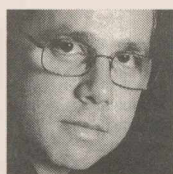

ΤΑ ΝΕΑ

[ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ]

Μοναξιά

Του
Δημήτρη
Μητρόπουλου
mhtro@doinet.gr

ΕΝΑ ΑΠΟ τα μυστικά της εξουσίας – για τους ολίγους που την αποκτούν – είναι η μοναξιά της. Λιγότερες φίλιες, λιγότερες κουβέντες, λιγότερες αυθόρμητες στιγμές. Ο αρχηγός ξέρει πως κάθε συνομιλητής του κάτι θέλει και πως κάθε κίνησή του θα εξετασθεί σαν φύλλο τσαγιού για το νόημά της.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ μοναξιά – αλλά και την ίδια αίσθηση συνεχούς επιτήρησης – έχει και το μετά την εξουσία. Η διαπίστωση ισχύει και στην περίπτωση του Κώστα Σημίτη. Για κάποιον που χειρίστηκε – και άλλαξε – τις τύχες της χώρας επί μια οκταετία, ο πρώην πρωθυπουργός είναι πολύ οικονομικός στη δημόσια παρουσία του. Δεν εκφράζεται συχνά. Πιθανώς γιατί δεν ήθελε να γίνει Μπτσοτάκης.

ΠΡΟΣ ΤΙ η ομιλία του Σημίτη για την κρίση των δημοκρατικών θεσμών; Είπε τα αυτονόητα. Έχοντας προφανώς επίγνωση πως η παρέμβασή του θα ερμηνευόταν μέχρι κορεσμού των ερμηνευτών. Η εικτολογία – ιδίως στο ενδο-

ΠΑΣΟΚικό της σκέλος – είναι άλλη μια απόδειξη ότι η πολιτική είναι πρωτίστως τοπική υπόθεση. Διότι ουδείς έχει μπει στον κόπο να ερμηνεύσει την πρόσκληση Σημίτη στην επιτροπή σοφών – υπό τον Αμάτο – που κόβει και ράβει το Ευρωσύνταγμα. Ή να επισημάνει πως συναντήθηκε με τον Γερμανό υπουργό Εξωτερικών Βάλτερ Σταϊνμάγερ, όταν αυτός πέρασε από Αθήνα. Άλλωστε, την Τρίτη υποδέχεται τον πρώην πρωθυπουργό της Σουηδίας Γκόραν Πέρσον.

Ο ΣΗΜΙΤΗΣ παραμένει ενήμερος για τα ευρωπαϊκά, όπως και για τα εσωτερικά. Στο γραφείο του στην Ακαδημίας οι βιβλιοθήκες καλύπτουν όλους τους τοίχους, εξασφαλίζοντας ηχομόνωση. Εκείνος όμως – επωφελούμενος ίσως από τη χειμωνιάτικη αιθρία – αφήνει κάπου ένα παράθυρο ανοιχτό. Ο ήχος από τον δρόμο – την αγορά – έχει μια μεταφορική σημασία. Για έναν πολιτικό, μοναξιά δεν σημαίνει απομόνωση.

Του Σπύρου Ορνερράκη

